

ΜΠΟΖΙΤΑΡ ΜΠΟΖΙΤΑΡΦ

ΜΥΣΤΙΚΟ

Κανείς δέ ξέρει πού θά πεθάνει.

Όμως έγώ ξέρω.

Κείνη τήν τελευταία στιγμή

θά βρεθώ σέμιά μαγική πόλη

Μιά πόλη μέ τούς δρόμους, τά σπίτια, τά δέντρα

μιά πόλη μέ τούς ούρανούς, τίς βροχές, καί τ'άστρα

δεκαπέντε άγαπημένων πόλεων.

Μιά πόλη όπου ή όδός ή 'Αλχημιστών τής Πράγας

θά διασταυρώνεται μέ τό Ριβολί τοῦ Παρισιού.

Στήν πόλη αύτή τά φρεσκοπλυμένα βράχια τής θάλασσας

θά φωσφορίζουν άπ'τά φώτα τής 'Αβάνας καί τής Σαγκάης.

'Εκεί οί χαρούμενες νιφάδες τοῦ χιονιοῦ τής Μόσχας

θά χαϊδεύουν άπαλά τίς φοινικιές τοῦ "αλέρμο.

'Εκεί τά πόδια τής περήφανης Βίτοσια

θά τά φιλά ναζιάρικος ό Σπρέε.

Ναί, μή γελάτε,

Στήν κάθε γωνιά τής πόλης τής δικής μου

θά ξενοχτᾶ γυμνή καί μιά γυναίκα.

Μιά γυναίκα λευκή σάν όνειρο

κίτρινη σάν τό κεχριμπάρι

ή μαύρη, σπάνιο μαργαριτάρι.

Μέ μάτια γαλανά, πράσινα, μαύρα ή καστανα.

Μιά γυναίκα....

ΑΠΟΔΟΧΗ: ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ